

מה היה הקשר בין הנוכל

לשלוש שנים בכלא - ובין המועמ

בעזרת השם

של זבולון המר

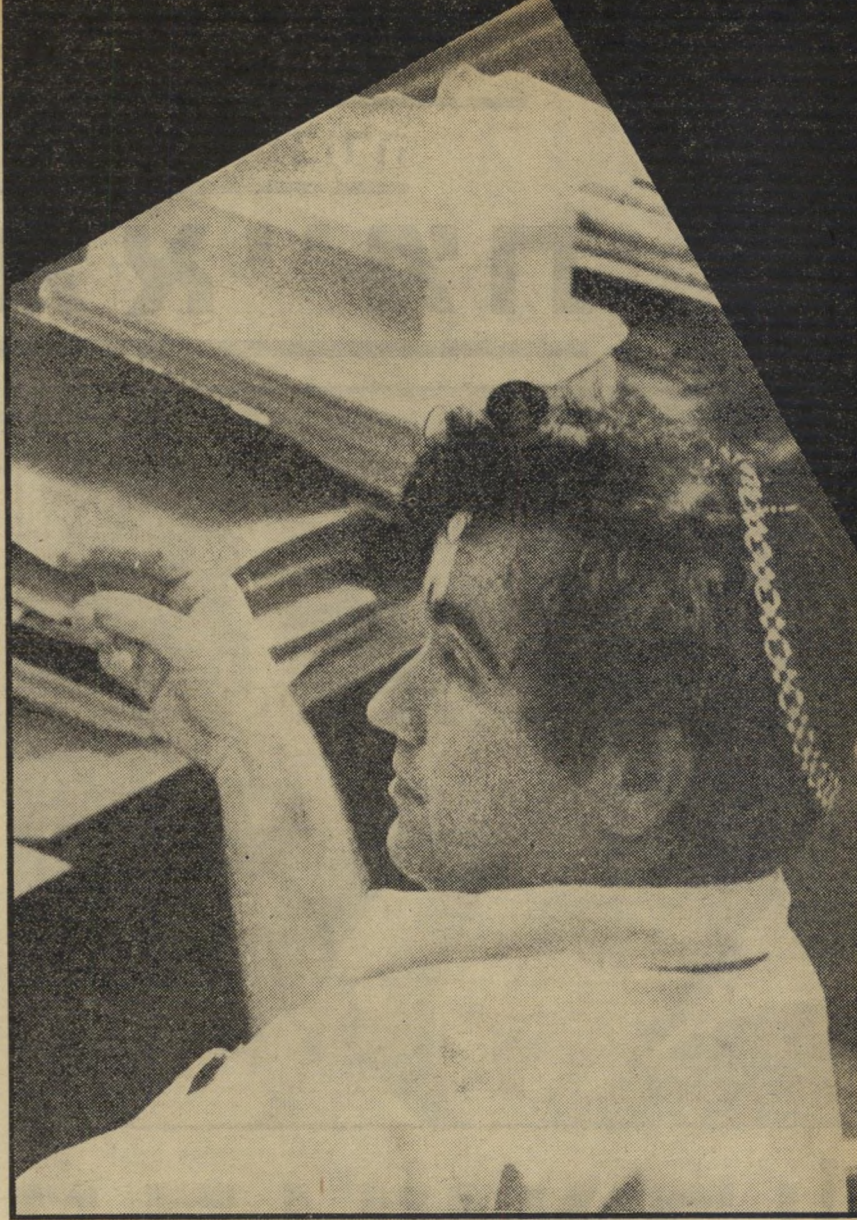
יתכן שבנקודה זו אפשר רק להאשים את זבולון המר בתמימות בכך שהתפתח להצעתם של שני הנוכלים בלי לבדוק מה עומד מאחוריה. אולם עובדה תמוהה הרבה יותר היא שזבולון המר המשיך לשתף פעולה עם השניים גם אחרי שה פרשה פוצצה בגילויי העולם הזה ואף נערכה חקירה משטרתית בעניין. למרות התלונות למשטרה ולמרות הפירסום שי האשים את שפירא ובלומברג בזיוף ורמי אות לא גיער המר את חוצנו מהם, המשיך להלק הלוואות לצעירי המפד"ל ולצעירים אחרים, בכספים שהעמידו השניים לרשותו.

בלומברג, למחרת התקיימה ישיבת הקרן בה נבחר זבולון המר כיושב ראש. נקבע כי כל צעיר השייך למפד"ל שלפי שיקול דעתנו רשאי לקבל הלוואה יגיש טופס בקשה להנהלה. במידה וההל" וואה אושרה היה על המבקש לגשת עם הטופס המאושר אל שלום בלומברג כי משרדו בחברת שח"ל ולקבל את הכסף. להמר, שהיה ודאי אז זקוק לכסף כדי להלק הלוואות לפעילי חוג הצעירים. נפר לה הצעה זו כמתנה משמיים.

הפסדים גדולים

מאחר יותר הסתבר כי מזימתם של בלומברג ושפירא היתה פשוטה. הם רצו להציג את עצמם כמוסד פינאנסי מקובל לשם של זבולון המר ולמוסד זקוקים לשם של זבולון המר ולמוסד

התאריך הקובע:

המשמרת הצעירה
של המפלגה הדתית לאומית המרוחית - הפועל המרוחית
התנהלה המרוחית

החשבון והנכנס נבדקו 166

ביום כ"ד כסלו תשל"ג
4.12.66

לכבוד
הח"י שלום בלומברג
חש"ב
על גבי 113
חל חש"ב 611504

שלום רב,

אני מבקש בכל לעון של בקשה לסמל בדחפיות בכוכ"ז חח"י יהודה בתן מדינת, עשה הכל שיכול את ההלוואה מיד בכל האפשר, אולי תוך 10 ימים.

חני אישית הבטחתי לו כל הקניין יורסר בתקנים.

למורה ובכריכה,
דניאל ורמוס.

מכתב שד דניאל ורמוס שנכתב על נייר מכתבים של המשמרת הי צעירה של המפד"ל, המופנה אל שלום בלומברג מחברת שח"ל, שנכתב כחמישה חודשים אחרי ש, העולם הזה" חשף את שערוריית הזיופים והרמאות של חברת שח"ל ומנהיגיה, בלומברג ושפירא. למרות השעי רוריה הציבורית לא ניתקו ורמוס וזבולון המר את הקשר עם הנוכלים.

משפטי של משרד-הפנים; את דוד פרוינד, רכז חוגי הצעירים בפרדס-הנה, את ער רך-הדין אברהם נביאי מעיריית תל-אביב ושורת ארוכה של עסקני חוגי הצעירים במפד"ל, בצורה מפטיעה נכללו בין מקבלי ההלוואות גם שני עתונאים של מעריב

המשותף עימו. תמורת 50 אלף ל"י שנתנו לו כקרן הלוואות, הם יכלו להשתמש באופן חופשי בניירות, האוצר המרכזי לאשראי לצעירי הפועל המזרחי" ולפור את חששות המפקידים שאת כספם גולו אחרי-כך.

גוף פינאנסי אחר, האוצר המרכזי לאשראי של הפועל המזרחי, כדי להונות את ה מפקידים ולהניאם לחשוב שהם מוסרים את כספם לגוף השייך למפד"ל. כדי למנוע חששות מפקידי הכספים היה עליהם לספק להם ערבות בנקאית, כמובטח. אולם ערבות בנקאית עולה כסף. כדי לחסוך בכספים התקשר שמואל שפי רא עם עורך-הדין הישראלי צבי טמיר בשוויץ, קיבל ממנו, כביכול, את ערבותה של חברת ביטוח שוויצית בשם אולד קונ" טיננטל על כספי המפקידים שנמסרו ל שחל. מאוחר יותר הסתבר כי אולד קונ" טננטל אינה כלל חברה שוויצית, אלא חברה הרשומה בליכטנשטיין, ושהיא ביט לה בכלל את יפוי-הכוח שנתנה לנציגיה בישראל להשתמש בשמה כדי לערוב ל כספים שנמסרו לשפירא ובלומברג. השערוריה כולה נחשפה לראשונה על ידי העולם הזה בחודש יולי 1969. בכתבה שנשאה את הכותרת "עסקי המפוקפקים של אחיין שרהפנים" ושהשימה את צמד הצעירים הדתיים כזייפנים ונוכלים. אותה תקופה היה זבולון המר, שטרם נבחר עוד לכנסת, שותף יחד עם שלום בלומברג באגודה פיננסית אחרת. על מהות עסקים אלה סיפר דניאל ורמוס, יד ימינו של זבולון המר בחוגי הצעירים במפד"ל, בעדות שמסר למשטרה.

סיפר ורמוס: "בחודש מרץ 1969, פנה בלומברג אל זבולון המר, שהיה אז ראש רשות הנוער במפד"ל, והציע לו הקמה קרן הלוואות לצעירים. לשם כך נפר גשנו אני, זבולון המר ושלום בלומברג במשרדו של עורך-הדין צבי טמיר. באותה פגישה סיפר לנו בלומברג כי קיים יהודי בארצות-הברית המוכן להשקיע סכום של 50 אלף לירות שימשש כקרן הלוואות לצעירים. בלומברג הציע שנקים אגודה עותומנית בשם אוצר מרכזי לאשראי ל צעירי הפועל המזרחי. אנחנו הצענו כי היות ובכוננתו לתת הלוואות לצעירים דתיים שאינם דווקא חברי הפועל ה מורחי, להוסיף לשם שהוצע ע"י בלומברג את המילים: ולצעירים דתיים לאומיים. הוא הסכים לכך ובאותו מעמד הוצע להקים הנהלה בת ארבעה חברים שהם יושבי-ראש האגודה וזבולון המר, הגובר ומזכיר, אני וחברי הנהלת הקרן צבי טמיר ושלום

ה רוחות סערו השבוע במפד"ל. כל עסקני המפלגה, ללא הבדל סיו עות, ראו את עצמם כנפגעים אישית ב עקבות מה שנראה כסירוב מצד שרה-חינוך והתרבות, יגאל אלון, לאשר את ח"כ זב לון המר, מראשי סיעת הצעירים במפד"ל, כסגן-שר במישרדו.

"מה יש ליגאל אלון נגד המר?" רטנו שרי המפלגה. "יגאל מתנגד להמר בגלל דיעותיו הפוליטיות הדוגלות בארץ-ישראל שלמה", אמרו מקורביו של הח"כ הצעיר, שאיימו כי אם לא יאושר לו המינוי כי סגן-שר הם ינקטו סנקציות נגד מפלגת העבודה בכנסת. "מה הפסול בהמר?" שאלו גם אנשים מחוג למפד"ל. לרוע המזל הם שאלו את השאלה כי דיוק באותו שבוע בו שלחה השופטת המ חזוית הנה אבנור את שלום בלומברג, מי שהיה חברו של המר ושותפו בעסקים כספיים לשלוש שנות מאסר אחרי שהור ש על הונאת הציבור בסכום העולה על מיליון ל"י. שמו של המר לא אוזכר אומ גם בססקה-הדין והוא עצמו לא נכלל בין הנאשמים בו, אולם במהלך הדיון המש פטי אוזכר שמו של זבולון המר לא אחת. הפרשה כולה מעלה כמה תמיהות לגבי התנהגותו של זבולון המר כאיש ציבור וכעסקן מפלגתי, שוודאי אינן מעלות את קרנו כאשר מדובר במינוי סגן-שר ועוד במישרד החינוך-והתרבות.

מתנה משמיים

פרשת ההונאה הגדולה בעטיה נגורו לשלום בלומברג שלוש שנות מאסר, החלה עוד ב-1966, כאשר בלומ ברג, מראשי צעירי המפד"ל, ושמואל שפי רא, בן אחיו של מי שהיה אז שרה-פנים הדתי בממשלת ישראל, חיים משה שפירא, הקימו יחד חברות השקעות שניהלו עס קים מסועפים. משקיעים קטנים הוזמנו בעזרת מודעות בעתונות להשקיע את כס פיהם באמצעות חברת שחל השייכת ל שניים תמורת רווחים גבוהים וערבות בנקאית.

בשנת 1967 הקימו השניים גם חברה בשם אוצר מרכזי אך השתמשו בשמו של